

ΤΑ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Η ΙΣΠΑΝΙΑ ΚΑΙ ΤΟ "ΜΑΥΡΟ," ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΚΑΤΑΛΩΝΕΖΩΝ

Οι πρώτες πληροφορίες περί εκκρήξεως επαναστατικού κινήματος στην Ισπανία και μάλιστα χαρακτηριστικού κομμουνιστικού, δέν εκάμαν σπουδαίαν εντύπωση. Ο κόσμος πίστεψε πως στη νεαρή αυτή Δημοκρατία της Δυτικής Ευρώπης τὸ κίνημα ἴταν μιά ἐκναήληφι τῶν συνειδημένων ταρχαῶν που εἶνε φυσικό νὰ ἐξακολουθήσουν ἐκεῖ μέχρις ἔτου στερεωθῆτὸ νέο πολίτευμα.

Ὡς τὸς, τὸ πρᾶγμα ἔκανε κατάπληξη, μόλις συμπληρωματικὰ ἐγνώσθη ὅτι τὸ κίνημα, που ἀρχικὰ ἐξέσπασε στὴν Καταλωνία, μετεδόθη ἀστραπικῶς στὴ μεγαλύτερη ἔκταση τοῦ Ἰσπανικοῦ κράτους καὶ ὅτι ὑποκινῆται τοῦ θέν ἴσαν εὐὶ ὀπαδοὶ τοῦ καταλυθέντος μοναρχικοῦ καθεστώτος, οὔτε κἀν οἱ δυσηραστημένοι τοῦ σημερινοῦ, οὔτε ἐπὶ πλεόν οἱ κομμουνισταὶ ὑποχλωπόμενοι ἀπὲ τὴν Τρίτην Διεθνή, ἀλλὰ οἱ ὀπαδοὶ μιᾶς καθαρῶς Καταλωνέζικης ὀργανώσεως, τρομακτικῆς καὶ μυστηριώδους, που τὸ πολιτικὸ της «πιστεύω» ξεπερνᾷ καὶ αὐτὰ τὰ ὅρια τοῦ κομμουνισμοῦ, καὶ προχωρεῖ πὺ πέρα στὶς θεωρίες τῶν «Αναρχικῶν» τῶν καλαίων προπολεμικῶν χρόνων.

Ὁ ἀναρχισμὸς εἶνε μιά παλαιότατη θεωρία που ποτέ δὲ μπόρεσε νὰ κατακτήσῃ ὀμαδικὰ τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ, ὁσπὶ αὐθεωρίας τοῦ Μάρξ κατόπιν καὶ τοῦ ἐξιλετικικοῦ σοσιαλισμοῦ σὲ προηγούμενα χρόνια καὶ στὴν ἐποχὴ μας. Στὰ προεβητικὰ χρόνια τῆς μεγαλύτερης ἀπήχησις εὐρισσε στὴ Ρωσσία, ὅπου μιά ἐκδηλώσις ἀναρχισμοῦ ἴταν ἡ περιφρημ ὀργάνωσις τῶν «μηδενιστῶν».

Μετὸ ἀκτινοβόλημα, ὀμως, τῆς κομμουνιστικῆς ἰδέας ὁ ἀναρχισμὸς ἐξετοπισθῆ σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὲ τὸν ἀνήσυχο ἀνθρώπινο ἐγκέφαλο καὶ δέν εἶχε παρὰ σποραδικὰ χροῦσματα ἐκδηλώσεως, με ἠρωκς τελείως ἀπομονωμένους ἀπὲ τὸν ὄχλο. Ἰδοῦ, ὀμως, τώρα που τὸ λεγόμενο ἀναρχικὸ κίνημα τῆς Καταλωνίας ἐρχεται νὰ μᾶς ξιππάσει με τὴν κάπως ἀπροσὀκητη καὶ ὀμῆ του ἐκδηλώσῃ. Που βρέθηκε τὸση συμπετυκνωμένη πίστις μέσα ὀσνα ἀγροικοῦ καὶ ἀτλοϊκὸ λαὸ, γύρω σὲ μιά φιλοσοφικὴ θεωρία καταργόσασα ὀχι πλεόν τὰ οικονομικὰ συστήματα ἀλλ' αὐτῆς τῆς θεμελιώδους ἔννοιος ὀργανώσεως τῆς ἀνθρώπινης κοινωvίας;

Ἐδῶ καὶ εἶκοσι πέντε χρόνια εἶχε ἐμφανισθῆ στὴν Ἰσπανία ὀρας στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα του τῆν Καταλωνία, ἔνας τύπος ἀναρχικοῦ ὀνομαξομένου Φερρέρ, που ὀπως καὶ οἱ περισσοτέροι κοινωvικὸ ἀπόστολοὶ τοῦ εἶδους του, δέν κατόρθωσεν νὰ κάμῃ τίποτε ὀλλο παρὰ νὰ ἐπισύρει τὴν προσοχὴ τῆς Μοναρχίας, νὰ συλληφθῆ ἄμέσως καὶ νὰ καταδικασθῆ σὲ θάνατο, ὀς ἔσχατος ἐγκληματα. Ὁ Φερρέρ τουφεκίστηκε, κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἄλφονσου, ἀλλ' ἀποτέλεσμά τοῦ μαρτυρικοῦ του θανάτου ἴταν νὰ θεοποιηθῆτὶ φαντασία τῶν ρωμαντικῶν συμπατριωτῶν του. Τὸ ὀνομά του, με τὴ βοήθεια τοῦ χρόνου ἐγινε ἐκείθρυλος καὶ θερηκευτικὸ σύμβολο. Δέν εἶνε ὀδ, πολλὰ χρόνια, που μιά μυστηριώδης ὀργανώσις ξεφύτρωσε στὴ Βαρκελώνη ὀνομάσασα σὲ ὀνομα τοῦ μαρτύρου αὐτοῦ ἰδεολόγο.

Ἡ ὀργάνωσις πολὺ γρήγορα ἐκπλώθηκε ὀλη τὴν Καταλωνία καὶ ἀπὲ ἐκεῖ καὶ στὴν ὀλλη Ἰσπανία. Σήμερα ἡ δύναμή της ὑπολογίζεται γιἀσημαντικῆ. Ἄλλως τε τὸ ἀποδεικνύουσιν τὰ γεγονότα, ἀπὲ ὀδ ὀργάνωσις αὐτῆ με τὴ συμμάχια τῶν κομμουνιστῶν ἴεφερε σὲ δυσκολώτατη θέσι τὴν Ἰσπανικὴν δημοκρατικὴν κυβέρνησιν.

Ἡ πόλη Μανρέζα εἶνε ἔνα σπουδαῖο βιομηχανικὸ ὕφκ τουργικὸ κέντρο τῆς Καταλωνίας. Οἱ ἠγῆται τῶν ἀναρχικῶν ὀργανώσεων κατόρθωσαν νὰ πείσουν τοὺς ἐργάτας τῶν ὕφαντουργειῶν νὰ κατέλθουν σὲ ἀπεργία καὶ κατὰ ὀ αὐτοὺς ἐπεισιν καὶ τοὺς ἐργάτας τῶν μεταλλείων τῆς πόλεως Μπέργκκ.

Ἀπτὴν ἀπεργίαν εὐκόλα τοὺς ἐξώθησαν στὴ δημιουργία ἐπαναστατικοῦ κινήματος.

Κατέλαβαν μιά ἀποθήκη πυρομαχικῶν καὶ ὀπλων, ἐξόπλιαν τοὺς ἀπεργούς, τοὺς συνεκέντρωσαν ἐξὼ ἀπὲ τὴ Μανρέζα καὶ ἐκεῖ ἐδῶσαν τὸ πρῶτὸ χαρακτηριστικὸν τοὺς στρατόπεδο. Ἀπτὸ στρατόπεδο αὐτὸ ἄρχισαν τῆς πολεμικῆς τοὺς ἐπιχειρήσεις. Τίναξαν τὰ γεφύρια τῶν ποταμῶν στὸν ἄερα γιἀ νὰ ἐπιβραδύνουν τὴ συγκέντρωσι τῶν κυβερνητικῶν στρατευμάτων, κατέλυαν τῆς ἀρχῆς, συνέλαβαν τοὺς προκρίτους καὶ τοὺς κρατοῦν ὀς ὀμήρους καὶ ἐδῶσαν τὸ σύνθημα τῆς κοινωvιῆς ἐξεγέρσεως που τὸ ἐδέχθησαν με ἔνθεουσι καὶ ὀδ οἱ νοτιοανατολικῆς Ἰσπανικῆς ἐπαρχίας.

Σύμφωνα με τῆς τελευταῖες ἐιδήσεις τὸ «μαῦρο» κίνημα ἐπεξετάθη ἴδη στὴ Βαρκελώνη, στὴν ἀρχαία Σεβίλλη, στὴ Βαλέντσια, στὴ Γρενάδα κτλ.

Οἱ ἐπαναστάται προχωρῶντας ἀπὲ πόλη σὲ πόλη, καταλύουν τῆς ἀρχῆς, καίουν τῆς ἐκκλησίας, θύουν καὶ ἀπολύουν. Καλόγεροὶ καὶ παπάδες φύγουν, προτροπῶδη πρό τῶν ἐπαναστατικῶν φαλαγγων που ἐπέρχονται με τῆς μετρησῆματες τοὺς.

Ἡ σύγκρουσις με τῆς κυβερνητικῆς φρουρῆς; ἐκεῖ ὅπου οἱ τελευταῖες δέν προσχώρησαν σὲ τοὺς ἐπαναστάτας, ὕψηρξεν ἀμειλικτη. Σχεδὸν παντοῦ, ὅπου ἐπεξετάθη τὸ κίνημα τὸ δημοκρατικὸ καθεστὼς κατελύθη ὀπὲ τοὺς βρόντους τῶν χειροβομβίδων.

Ἡ Ἰσπανικὴ κυβέρνησις σχεδὸν κατελήφθη ἐξ ἀπροόπτου, ἀπροετοίμαστη νὰ δεχθῆ καὶ νὰ ἀντιμετωπίσει μιά τόσης ἐκτάσεως καὶ ἀγριότητος ἐπαναστατικὴ κοινωvικὴ ἐξέγερσι.

Ὡὰ ἰδοῦμε κατὰ πόσον θὰ κατορθῶσει νὰ τὰ βγάλει πέρα σὺντομα με τοὺς λυσασμένους Καταλωνέζους; που ὀσπερ ἀπὲ ὀλοὶς χρόνια θυμῆθηκιν τῆς ἐνκάρσεως πολεμικῆς κραυγῆς τοῦ Τουφεκισμένου ἔσπεταίνου των καὶ σηκωθήκαμε ἀπὲ πόδι.

Ο ΕΡΩΤΑΣ

«Ήτανε μιὰ ἀπ' αὐτῆς τῆς παρωμένης νύχτες.
Ὁ βορῆς εφύριζε στὶς καπνοδόχους καὶ οστούσιλους τῆς Ἠλεκτρικῆς, καὶ τὰ ὀρματα τραγουδοῦσαν τὴν ἄγρια «σοῦτὰ τοῦ χειμῶνα.»

Ἐνα σαλονάκι ξεοτούτικο. Μιά μαγκαλά φάρκα πυρήνα ἀναμένη, με βουσινώμαυρες ἀποχρώσεις βελούδου. Ἡ νοικοκυρὰ εἶνε περιποιητικὴ καὶ χαριτωμένη, τὸ ταῖν χροῦζει μέσα στὴν ἐκλεχτὴ πορελάνα καὶ οἱ ἄρμοὶ του ἱριδίζουν σὲ ἀφθονο φῶς. Ἡ παρία περιέχει διανοούμενους καὶ ὀραίος κυρίες. Ἡλεσβιακὴ Ἀνοιξὴ ἀντιπροσπεύεται με τὰ διάφορα φιλολογικὰ λαχανικὰ της καὶ με μερικὰ δροσερὰ λουλούδια, τῆς γυναικαίας τῆς ἀθιόσεως. Ἐνας διανοούμενος εἶνε πάντοτενα ἀξιοπεριεργον ζῶων καὶ μιὰ ὀραία κυρία εἶνε πάντοτε μιὰ ἀποδείξις τῆς καλοιοθρίας τοῦ Ἰψίστου. Ἄρα ἡ παρία εἶνε ἐνδιαφέροσα.

Τὸ μοιραῖον ἐρώτημα πέφτει τέλος πάντων στὴ μέση ἐν εἶδει βασιλόπηγτας, που καθένας ἔχει τὰ δικαιώματά του πάνω στὴ οχετικὴ φέτα.
— Τί εἶνε ὁ ἐρωτας ;

Οἱ ὀραίος κυρίες χαμογέλοσαν πονηρὰ με τὰ μάτια τους, — μόνο με τὰ μάτια τους παρακαλῶ— χαμογέλοσαν πονηρὰ καὶ πολύξαιρα, ὄσο τὸ ἐπέτρεπε ἡ καλὴ συμπεριφορὰ.

Ὁ ποιητὴς τῆς παρίας ἀναφετὸ ταιγάρο του, ἀναφῆρε στὴν πολυθρόνα του καὶ ἀπέπερε πρὸς τὸν ἠλεκτρικὸν γλόμπον τοῦ ταναίου ἔλαφρὰ συννεφάκια καπνοῦ καὶ ἐλαφρότερες τούμπες ποιήσεως.

— Ὁ ἐρωτας εἶνε ἡ πνοὴ τοῦ Θεοῦ. Μαῦτὴ ζωογονῆσε τὴν κτηνώδη φύση. Καὶ ἐνεφύσησεν αὐτὸ πνοὴν» λέει ἡ Κοσμογονία τοῦ Μωϋσῆ. Ἀυτὴ ἡ πνοὴ ἴτανε ὁ ἐρωτας. Ἄπὲ τότες φουσῆει ἀνάμεσα ἀπὲ τῆς τριανταφυλλῆς καὶ τὰ ὀδὸα γιομίζουν ἐρωτεμένες πεταλοῦδες. Φουσῆει πάνω στὴ θάλασσα καὶ τὰ δελφῖνια κυνηγοῦνται με πῆδο. Φουσῆει σὲ γαλάζιο κενὸ, καὶ τὸ γιομίζει ἐρωτεμένα πουλιά. Φουσῆει πάνω σὲ τὸν ἀνθρώπου καὶ τοὺς κάμνει ὀραίους καὶ καλοῦς...

Ὁ δημοσιογράφος συμπλήρωσε. — Ἰδιαίτῆ τὸς κάνει αὐτοκτόνους, φοιναῖδες, ὀδέλλους, κληταιμῆστρες καὶ πεθερῆς που κόβουσι σὲ κανονικῆς μερίδες τὸ φιλῆτο τῶν παρεμπιπτῶτων γαμβρῶν.

— Ὁ ὀρας ὀς ἐξῆς τὸ πρῆγμα. — Ὁ ἐρωτας εἶνε ὁ καλύτερος συνηργῆτης τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου καὶ εἶνε αὐτὸς που ὕφναι τὴν κυκλοφορίαν καὶ τὸ ἐγχειρίδιον.

— Ὁ πιστὸς τῆς ἐπιστημῆς; — Ἐρωτας εἶνε ἡ φαγοῦρα δύο ἐπιθερμῶν, πουθεραπεύεται μόνον διὰ τῆς συνεχῆς καὶ ἀμοιβαίας τῶν προσητῆς. Σκοπὸς τῆς ἡ διαιωνίσις τοῦ εἶδους. Ὁργανισμοῦ τοῦ σκοποῦ καὶ θύματά του τὰ δύο φῦλα.

— Ὁ κομμουνιστῆς τῆς παρίας. — Ὁ ἐρωτας εἶνε μικροαστικὴ ἐφύρησις, που τὴν καταργεῖ ὁ Μαρξισμός. Στὴ Ρωσσία τῆς δὲσασε κίβλας τὴν ἀληθινὴ μορφή της, τὴν ματεριαλιστικὴν. Ἐρωτας εἶνε ἡ πείνα τῆς σάρκας. Κατὰ ἀνάλογο με τὴν πείνα τοῦ στομαχοῦ. Δυὸ λειτουργίες τοῦ ὀργανισμοῦ οχετικῆς καὶ ἀλληλεῦδες. Ἐνας που πεθαίνει ἀπὲ τὴ πείνα, μὴν περιμένετε ποτὲ νὰ πεθαίνει ἀπὲ ἔρωτα. Χορταίνουσι καὶ οἱ δύο ὅταν τῆς ταῖσιος ἀρκετὰ.

— Ὁ κριτικὸς τῆς συντροφιάς. — Ὁ ἐρωτας εἶνε ὁ ἠθικὸς αὐτουργὸς ὀλης τῆς κακῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας, καὶ ὁ μόνος ἔνοχος ὀλης σχεδῶν τῆς νείας ποιητικῆς παραγωγῆς. Ἀν τὸν εἶχα ἐδῶ, θὰ τοῦ ἐβγάριζα τὰ μάτια με τὸ στυλὸ μου.

— Ὁ νοικοκυρῆς τοῦ σπητιοῦ, ὁ ποφώκοσσα φαλάκρα, κοιλίτσα φορμαρισμένη, ἱρνευματισμοῦ τὸ ἀριστοτέρὸν ἀκέλος. — Ἐἶν' ἔνα δειρὸν ὁ κόσμος καὶ καρπὸς αὐτοῦ ὁ ἔρωας, Δυστυχῆς ὅστις δέν δρέφει τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐγκαιρῶς.

— Ἡ συμπληθικὴ νοικοκυρὰ προσαιμεῖδι. Ἐἶνε ἔνας καρπὸς τρυγηθείς ἐγκαιρῶς καὶ ἐπαρκῶς δόξα τῷ Θεῷ.

ΤΟ ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΟ ΜΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΝΕΟΤΗΣ ΚΑΙ ΦΡΟΝΗΣΙΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 31 Ἰανουαρίου

Πῆ «Μηδέις σου τῆς νεότητος καταφρονεῖται, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀνταρτοφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἐγνήσῃ.» (α' Τιμ. δ' 12).

Δέν λησμονεῖ ὁ Ἀπόστολος ὅτι καὶ τότε ὅπως καὶ σήμερα ἔθεωροῦσαν οἱ ἀνθρώποι τὴν νεότητὰ μὴν ἠλικίαν ἀκαταστάλακτη, ἠλικίαν που δέν τῆς εἶχεν ἀκόμη πῆστὸ τὸ μυελὸν δέν λησμονεῖ ἐπίσης ὅτι τοὺς νέους ἐβλεπαν οἱ ἠλικιωμένοι, ὀπως τοῦς βλέπουν σὴνῆθως, με κάποιαν δυσπιστίαν καὶ καταφρόνησιν. ὀδοὶ δέν τοῦς ἔθεωροῦσαν ἱκανούς γιὰ μεγάλα καὶ σοβαρά. Ἰ' αὐτὸ ἄκριδος; ἐπειδὴ καὶ ὁ Τιμόθεος, πρὸς τὸν ὅποιον γράφει, ἴπο νέος ἀκόμη, τὸν παραγγέλλει νὰ προσέχει εἰς ὄλα του, ὄσπε κανεῖς νὰ μὴν τοῦ καταφρονῆ τὴν νεότητῃ, ἀλλὰ νὰ προσπαθεῖ νὰ γίνεται τύπος καὶ παράδειγμα σὲ τοὺς πιστούς με τὰ λόγια του, με τὴν συνανταρτοφῆν του, με τὴν Χριστιανικὴν τὴν ἀγάπην, με τὸ πνεῦμα του, με τὴν πίστιν του, με τὴν ἀγνήταν του.

Ὄσο καὶ ἂν ἀληθεύει πὴς ἡ νεότης δέν ἔχει τὴν δύναμιν τοῦ μυελοῦ καὶ τὴν πείρην που ἔχει σὴνῆθως ἡ ἠλικία τοῦ κατασπαργόμενου καὶ τοῦ γέροντος, ὀμως δέν εἶνε καὶ ἄλλα τὰ παρεδῆγματα τῶν νέων, που παρουσιάζονται εἰς ὄλα των ἀνωτέρι ἀπὲ τοὺς ἠλικιωμένους. Τέτοια παρεδῆγματα δέν ἀπολείπουν καὶ τὰ ἀνάδοτα: με ὀλεπτε ὀηλαδῆ κανεῖς ἀνθρώπους ἠλικιωμένους καὶ γηραλέους νὰ περνοῦν ἔνε θῶν ἄστατον, ἀνεργαμῆτιστον, χωρῆς πρόγραμμα, καὶ τὸ χειρότερον, ἔιν κηλιδομένη καὶ ἀποκραυτικῆ Ἰ' αὐτὸ δέν ἔχει ὀδικῶν ἡ Ἁγία Γραφή, ὀταν λέγει: «Τὰ τίμια γηρατειὰ δέν τὰ κάμουν τὰ πολλὰ τὰ χρόνια.» (Σοφ. Σολ. δ' 8.)

Καὶ πρᾶγμα: ὀστε τὰ πολλὰ τὰ χρόνια, ὀστε τὰ ἄσπρα τὰ μυλλῖα, ὀστε ἡ πολυχροῖν πείρα καὶ πολυγνώσις, οὔτε ἡ μεγάλη ἡ μικρὰ μάρφωσις, οὔτε καὶ τὰ μυλλῖα, ἔστω καὶ τετρακόσια, φθάνουν γιἀ νὰ παρουσιᾶσουν τὸν ἀνθρώπου εἰς τὴν Κοινωνίαν καὶ ἀξιοπρόσεκτον. Χρειάζεται κατὶ ἄλλο ἀκόμη καὶ χρειάζεται τόσο πολὺ, που, ὀταν αὐτὸ λείπει, ὄλα τὰ ἄλλα, ὄσο πολύτιμα καὶ ἂν εἶνε, δέν πλένουν τόπον. Ἰ' αὐτὴ αὐτὸ μετὰ τὸ ὀνομάζει ἡ Ἰδία ἡ Γραφή: εἶνε ἡ φρόνησις, που φέρνει ἐξέσπαντος τὸν ἀκηλιδοτον καὶ καθαρῶν βῆν: εἰμίμα γηρατειὰ, λέγει, σὲ τὸν ἀνθρώπου δίνει ἡ φρόνησις καὶ μαζί μ' αὐτὴν ὁ ἀκηλιδοτος βῆος. (Σοφ. Σολ. δ' 9.)

Τὴν φρόνησιν αὐτὴν μετὰ τὴν προμηθεῦ ὁ εὐσεβῆς λογισμὸς, ἡ περὶ ἀνώτερη σκέψις τοῦ ἀνθρώπου, που τὰ λόγια του καὶ τὰ ἔνθυματά του καὶ τὰ ἔργα του καὶ αὐτὰ τὰ ὀήματά του κανονίζει σύμφωνα με τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εὐρισκομεν ὀχι μόνον σὲ μεγάλους, ἀλλὰ καὶ σὲ πολλούς νέους.

Ἡ φρόνησις στέκεται ὀψηλότερα ἀπὲ ὄλα τὰ ἄλλα ἐφόδια εἶνε ὁ ἐπιστάτης καὶ διαχειριστῆς των. Ἐν Κυβερνήτης ἐρευνᾷ ἀπὲ τὴν σκοπιὰ τοῦ προσοκτικῶ τὸν ὀρίζοντα, ἐξετάζει τὴν δύναμιν καὶ τὴν διεθύνουσιν τῶν ἀνέμων καὶ ἀναλόγως διεθύνει τὸ πλοῖν με τὸ πλῆρωμα. Εἶνε ἀκόμη τὸ μικροσκοπῆτον, με τὸ ὀποῖον ὁ λογισμὸς ὁ εὐσεβῆς ἐξετάζει με ἐπιμέλεια κάθε μας σκέψις καὶ βουλή καὶ ἐπιθυμία, καὶ ξεχωρίζει τὰ σάπια καὶ καταστρεπτικὰ στοιχία ἀπὲ τὰ γεμάτα ζωὴ καὶ ὕλη. Προκισμένοι με φρόνησιν καὶ μ' εὐσεβῆ λογισμὸν οἱ νέοι κάμουν πολλές φορῆς θάύματα: ἠλικία καὶ πείρα καὶ μάρφωσις εἶνε γι' αὐτοὺς ἡ φρόνησις!

Ἐκεῖ πρὸ πάντων που φανερῶνεται ἡ ἀλογόριστις ἄξις της εἶνε τὰ ψυχικὰ καὶ σωματικὰ τοὺς πάθη.

Ὄταν κακόψυχος καὶ διεφθαρμένος προσπαθεῖ με κάθε παγευτικὸ δόλωμα νὰ τοὺς παρασύρουν στὴ μέθη καὶ φαγοπότι, στὰ καταγῶγια γιἀ χάσις καὶ μορφήν καὶ ὀδο καὶ ἄλλα ναρκοτικὰ, καὶ σὲ κάθε ὀδελωρὴ καὶ μισητῆ πράξιν, ἡ φρόνησις παρουσιάζεται αὐτοσπεγμεῖ ὀ σασιρτων!

Ὄταν πάλιν ἄλλοι προσπαθεῖν νὰ τοὺς ἀπομακρύνουν ἀπὲ τὸν κύκλον τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ τοὺς ρίξουν μέσα στὴν ἄβυσσον τῆς ἄθετας καὶ ἀθηρησεῖας καὶ μέσα εἰς τὸ χάσις, εἰς τὸ ὀποῖον ἀνήσυχτοι οἱ Ἰδιοὶ καὶ ταρχάμενοι ἀκατάπαυστα στροβιλίζονται, ἡ φρόνησις εἶνε ἐκείνη που τὸς σώζει ἀπὲ τὸν ἐκράβρον τοῦ ὀλέθρου. Καὶ ὀταν ἡ φιλαργυρία καὶ ταγγονία, ὀταν ὁ φθῶνος, τὸ μῆσος, ἡ ἔχθρα, ἡ ἐκδικησις καὶ ὁ θυμὸς, ὀταν ἀκόμη ὁ ἐγωϊσμὸς, ἡ φιλαργυρία καὶ κάθε ὀλλο ὀλοιο καὶ θυανάν πάθος τοὺς πολυτροκοῦν γιἀ νὰ τοὺς ὀποταξουν, πάλιν ἡ φρόνησις σπεύδει εἰς βοήθειαν των. Ἡ φρόνησις ἔχει τὴν δύναμιν ὀχι μόνον νὰ δαμάζει ἄλλὰ καὶ νὰ μεταστρέφει τὰ πάθη εἰς ἀρετῆς τῆς ψυχῆς!

Ὄσο ἀνήκετε εἰς τὴν ἀκαλήν, τὴν εὐπιστον, ἀλλὰ καὶ εὐθραστον νεότητῃ, καλλιεργεῖτε ὄσον εἰμωπορεῖτε τὸν εὐσεβῆ λογισμὸν, τὴν πηγὴν αὐτὴν ἀπὲ τὴν ὀποῖαν ἀναβλύζει ἀδόλοσις καὶ διαυγῆς ἡ σάπειρα φρόνησις! Ἄναπαύσετε τὸν με τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, με τὰ λόγια τοῦ Ἐθαγγελεῖου του, με τὰ ὀφθελικὰ ἀναγνώσματα καὶ με τὰς καλὰς συναναστράφας! Καὶ κανεῖς δέν ὄθειλε καταφρονῆσαι τὴν νεότητά σας!

† Μηθύμνης ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ποῦ, που τὰ λόγια του καὶ τὰ ἔνθυματά του καὶ τὰ ἔργα του καὶ αὐτὰ τὰ ὀήματά του κανονίζει σύμφωνα με τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εὐρισκομεν ὀχι μόνον σὲ μεγάλους, ἀλλὰ καὶ σὲ πολλούς νέους.

Ἡ φρόνησις στέκεται ὀψηλότερα ἀπὲ ὄλα τὰ ἄλλα ἐφόδια εἶνε ὁ ἐπιστάτης καὶ διαχειριστῆς των. Ἐν Κυβερνήτης ἐρευνᾷ ἀπὲ τὴν σκοπιὰ τοῦ προσοκτικῶ τὸν ὀρίζοντα, ἐξετάζει τὴν δύναμιν καὶ τὴν διεθύνουσιν τῶν ἀνέμων καὶ ἀναλόγως διεθύνει τὸ πλοῖν με τὸ πλῆρωμα. Εἶνε ἀκόμη τὸ μικροσκοπῆτον, με τὸ ὀποῖον ὁ λογισμὸς ὁ εὐσεβῆς ἐξετάζει με ἐπιμέλεια κάθε μας σκέψις καὶ βουλή καὶ ἐπιθυμία, καὶ ξεχωρίζει τὰ σάπια καὶ καταστρεπτικὰ στοιχία ἀπὲ τὰ γεμάτα ζωὴ καὶ ὕλη. Προκισμένοι με φρόνησιν καὶ μ' εὐσεβῆ λογισμὸν οἱ νέοι κάμουν πολλές φορῆς θάύματα: ἠλικία καὶ πείρα καὶ μάρφωσις εἶνε γι' αὐτοὺς ἡ φρόνησις!

Ἐκεῖ πρὸ πάντων που φανερῶνεται ἡ ἀλογόριστις ἄξις της εἶνε τὰ ψυχικὰ καὶ σωματικὰ τοὺς πάθη.

Ὄταν κακόψυχος καὶ διεφθαρμένος προσπαθεῖ με κάθε παγευτικὸ δόλωμα νὰ τοὺς παρασύρουν στὴ μέθη καὶ φαγοπότι, στὰ καταγῶγια γιἀ χάσις καὶ μορφήν καὶ ὀδο καὶ ἄλλα ναρκοτικὰ, καὶ σὲ κάθε ὀδελωρὴ καὶ μισητῆ πράξιν, ἡ φρόνησις παρουσιάζεται αὐτοσπεγμεῖ ὀ σασιρτων!

Ὄταν πάλιν ἄλλοι προσπαθεῖν νὰ τοὺς ἀπομακρύνουν ἀπὲ τὸν κύκλον τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ τοὺς ρίξουν μέσα στὴν ἄβυσσον τῆς ἄθετας καὶ ἀθηρησεῖας καὶ μέσα εἰς τὸ χάσις, εἰς τὸ ὀποῖον ἀνήσυχτοι οἱ Ἰδιοὶ καὶ ταρχάμενοι ἀκατάπαυστα στροβιλίζονται, ἡ φρόνησις εἶνε ἐκείνη που τὸς σώζει ἀπὲ τὸν ἐκράβρον τοῦ ὀλέθρου. Καὶ ὀταν ἡ φιλαργυρία καὶ ταγγονία, ὀταν ὁ φθῶνος, τὸ μῆσος, ἡ ἔχθρα, ἡ ἐκδικησις καὶ ὁ θυμὸς, ὀταν ἀκόμη ὁ ἐγωϊσμὸς, ἡ φιλαργυρία καὶ κάθε ὀλλο ὀλοιο καὶ θυανάν πάθος τοὺς πολυτροκοῦν γιἀ νὰ τοὺς ὀποταξουν, πάλιν ἡ φρόνησις σπεύδει εἰς βοήθειαν των. Ἡ φρόνησις ἔχει τὴν δύναμιν ὀχι μόνον νὰ δαμάζει ἄλλὰ καὶ νὰ μεταστρέφει τὰ πάθη εἰς ἀρετῆς τῆς ψυχῆς!

Ὄσο ἀνήκετε εἰς τὴν ἀκαλήν, τὴν εὐπιστον, ἀλλὰ καὶ εὐθραστον νεότητῃ, καλλιεργεῖτε ὄσον εἰμωπορεῖτε τὸν εὐσεβῆ λογισμὸν, τὴν πηγὴν αὐτὴν ἀπὲ τὴν ὀποῖαν ἀναβλύζει ἀδόλοσις καὶ διαυγῆς ἡ σάπειρα φρόνησις! Ἄναπαύσετε τὸν με τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, με τὰ λόγια τοῦ Ἐθαγγελεῖου του, με τὰ ὀφθελικὰ ἀναγνώσματα καὶ με τὰς καλὰς συναναστράφας! Καὶ κανεῖς δέν ὄθειλε καταφρονῆσαι τὴν νεότητά σας!

† Μηθύμνης ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Ὄσο καὶ ἂν ἀληθεύει πὴς ἡ νεότης δέν ἔχει τὴν δύναμιν τοῦ μυελοῦ καὶ τὴν πείρην που ἔχει σὴνῆθως ἡ ἠλικία τοῦ κατασπαργόμενου καὶ τοῦ γέροντος, ὀμως δέν εἶνε καὶ ἄλλα τὰ παρεδῆγματα τῶν νέων, που παρουσιάζονται εἰς ὄλα των ἀνωτέρι ἀπὲ τοὺς ἠλικιωμένους. Τέτοια παρεδῆγματα δέν ἀπολείπουν καὶ τὰ ἀνάδοτα: με ὀλεπτε ὀηλαδῆ κανεῖς ἀνθρώπους ἠλικιωμένους καὶ γηραλέους νὰ περνοῦν ἔνε θῶν ἄστατον, ἀνεργαμῆτιστον, χωρῆς πρόγραμμα, καὶ τὸ χειρότερον, ἔιν κηλιδομένη καὶ ἀποκραυτικῆ Ἰ' αὐτὸ δέν ἔχει ὀδικῶν ἡ Ἁγία Γραφή, ὀταν λέγει: «Τὰ τίμια γηρατειὰ δέν τὰ κάμουν τὰ πολλὰ τὰ χρόνια.» (Σοφ. Σολ. δ' 8.)

Καὶ πρᾶγμα: ὀστε τὰ πολλὰ τὰ χρόνια, ὀστε τὰ ἄσπρα τὰ μυλλῖα, ὀστε ἡ πολυχροῖν πείρα καὶ πολυγνώσις, οὔτε ἡ μεγάλη ἡ μικρὰ μάρφωσις, οὔτε καὶ τὰ μυλλῖα, ἔστω καὶ τετρακόσια, φθάνουν γιἀ νὰ παρουσιᾶσουν τὸν ἀνθρώπου εἰς τὴν Κοινωνίαν καὶ ἀξιοπρόσεκτον. Χρειάζεται κατὶ ἄλλο ἀκόμη καὶ χρειάζεται τόσο πολὺ, που, ὀταν αὐτὸ λείπει, ὄλα τὰ ἄλλα, ὄσο πολύτιμα καὶ ἂν εἶνε, δέν πλέ

„ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ“

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δραχ. 100
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δραχ. 250

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ : Δραχ. 3 ο στίχος.
ΓΡΑΠΕΥΣΕΩΝ, Άνωνύμων εταιριών, Δραχ. 5 ο στίχος.
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ : επαγγελματιών και δημοτικῆς φύσεως επί βλαπτικῶν συμφωνιῶν.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ NOVELTY COMPANY

Διά πρώτην φοράν εισαγόμενα ἐν Ἑλλάδι.

ΠΕΡΑΛΙΝΗ. Ἀπαραίτητος δια τὸν σφῆρ, ποδηλατιστῶν καὶ μετοσκυλευστῶν. Ἡ Περாலίνη κλείνει αὐτομάτως κατὰ τὴν διαδρομὴν καὶ θέλει κούφιμο καὶ τρῦπημα τοῦ ἀεροθαλάμου προερχόμενον ἀπὸ καρφιά, ἀγκυθία, κοψίματα γιαλιῶν καὶ ἀπὸ αἰχμηρῶν πέτρων. Εἶνε τελείως ἀβλαβὴς στὶς βαλβίδες. Καταργεῖ τὴν τρῶπη.

ΔΟΥΣΙΝ. Καθαρίζει χημικῶς, ὑφάσματα βαμβάκερα, καστόρινα, μάλλινα, φανελλένια, ἐνδυμασίαι ἀνδρῶν, κυριῶν καὶ παιδῶν, τάπητας, ὑφάσματα ἐπιπέλωσεων, καπέλα, κουβέρτες κ. λ. π. Χωρὶς π λ ο σ ι ν. Ἐπιναφίρει εἰς τὸ νεύρο τοῦ πρᾶγματος πὸν ἔχασαν τὸ χροῖμα τους. Ἐξαφανίζει τὴν γιαλίδα, λεκέδες καὶ κηλίδες καὶ ξανασεῖ τὸ χροῖμα. Εἶνε ἠγυπημένη καὶ τελείως ἀβλαβὴς.

ΙΜΠΕΡΑΙΝΗ. Καθιστὰ τελείως ἀδιάβροχα, εὐκόλως καὶ ταχέως, ἐνδύματα παντὸς εἴδους, ἐπιναφίρει, καπέλλα ἀδιάβροχα, διαβρέλλες, γάντια, ὑποδήματα ἰσχυρῶς γὰρ τὰ καταστρέφει καὶ γὰρ τὰ κηλιδώνει.

Ἀδιαβροχοποίησης σιδηρῶν καὶ διαρκείας τὸ κυριώτερον δὲ ἀβλαβῆς.

ΡΕΖΑΝΤΟΛ. Ἐπιναφίρει ἐπὶ εὐλαστικῶν καὶ καθρέπτης καὶ εἰς παντὸς εἴδους τζάματα αὐτοκινήτων, τὰ καθιστὰ ἀδιάβροχα. Δὲν ἀφίνει γὰρ σαματῆσαι ἢ βροχῇ. Δὲν διαβιβῶν καὶ οὐτε παύων. Ἀφίνει τελείως ἀφανῆς τὸ μένος οὗ ἔγινε ἢ ἐπάληψις.

Χάριν ἐπιλέγει καὶ πρὸς διάδοσιν τούτων πωλοῦνται εἰς τὸ κόστος τῶν καὶ εἰς τιμὰς πολὺ μικράς παρὰ τοῦ ἀντιπροσώπου Μυτιληνῆς

ΠΑΝΟΥ Ε. ΠΑΝΑΝΗ

Ὁδὸς Ἀγίου Συμεὼν 15

ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ — ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ὅσοι ἔχετε ἐκκομῆς ὑποθέσεις **ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΩΝ** καὶ **ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ** εἰς τὴν **ΑΜΕΡΙΚΗΝ** καὶ ἐν γένει εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν καὶ θέλετε νὰ διεκπεραιωθῶσιν αὐτὰ ἀσφαλῶς, ταχέως καὶ εὐθηνῶς, νὰ ἀποταθῆτε μετ' ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν ἐν Ἀθῆναις (ὁδὸν Ἀμερικῆς 18) **ΕΤΑΙΡΙΑΝ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΕΩΣ, ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ-ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ**, διαθέτουσαν ἰσχυρὰ μέσα, ἀρτίαν ὀργάνωσιν, ἱκανὸν προσωπικὸν καὶ ἀπαρτιμῶν σύστημα ἐργασίας.

Οἱ ἐκ τῆς νήσου **ΛΕΣΒΟΥ** ἄς ἀποταθῶσιν εἰς τὸν ἐν **ΜΥΤΙΛΗΝΗ** ἀντιπρόσωπον τῆς Ἐταιρίας κ. **ΝΟΤΗΝ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ**.

Ο ΑΝΤΙΔΑΛΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

*** Ὁ γέρο-Ποσειδῶνας ἀντικυκλῶνα τόνε ἴλενε τώρα εἰ ἀστρονόμοι - μέρες τώρα βρῖσκεται στὶς φούριες του.

— Καὶ ἡ φοβερὴ τρεῖνά του δαιμονίζεται στὸ εἰδυλλιακὸ μας Αἰγαῖο,

— [Καὶ ἀνεκατεύει τὴν Ἀσπρη-Θάλασσά μας, σὰ μιὰ γιγάντια κουτάλα, ὡς τὸν πάτο.

— Τὰ θαλάκια τοῦ Ἰγλέση καὶ τῆς ἀκτοπλοῦς ἐντρομα σκορπιστῆκαν στὰ καταφύγια τῶν σίγερων λιμανιῶν,

— Καὶ μόνο κάπου καὶ πού ξεμυτίζουσε τρεμαγμένα μπροστὰ στὰ φανάρα μας,

— Ἀταχτα καὶ ἔξω ἀπ' τὸ ναυτικὸ τους ὁρολόγιο.

— Προχθὲς εἶδαμε καὶ τὴν Ἀλμπέρτα, ὀλόασπρη σὰν ἀλκυὼνα νὰ καβαλλοκεῖται τὰ ὀλόασπρα κύματα.

— Ἦτανε ἕνα γραφικὸ θέαμα χωρὶς ἄλλο.

— Γραφικὸ δηλαδὴ γιὰ κείνους πὸν βλέπανε τὸ τολμηρὸ παράβη ἀπ' τὴ στεριά.

*** Ἐνα ὑπέροχο θέαμα ἐπίσης εἶνε αὐτὸ: τίς μέρες ἡ ἀκτὴ τῶν πέτρων.

— Τὰ κύματα χυροῦνε σὰν ἄλογα ψαρόκριθα, ξεφρενιασμένα ἀπὸ ἀγρία μανία.

— Καὶ σαλτέρονε μετ' ἡσπρες χήτες ἀνέρα καὶ μετ' ἡσπρονία ἀφροσύνη, ἴπνο στὸς βράχους.

— Εἶνε μιὰ χαρὰ νὰ τὰ δεῖς νὰ καβαλλοκεῖται τὴ Φινιότρυπα.

— Εἶνε μιὰ χαρὰ νὰ τὰ δεῖς, ὁ Βενιζέλο, πόδιε ἀπ' τὴν τρικυμία.

— Αὐτὸ κατὰ κυριολεξίαν θὰ πεῖ φουρτοῦνα στὰ μπατζάνια τοῦ «οἰκοστροφῶ»,

— Τῆς γνωστῆς λιθογραφικῆς διαφωτισμοῦ, μετ' ἡσπρονία ἡ Δέσχη σὸλιε μιὰ φορὰ τὰ ντουβάρια τῆς Μυτιλήνης.

*** Στὴν Παλιὰ Ἑλλάδα καὶ εἰς ἐπαρχίαι τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας,

— Οἱ πεινασμένοι ὑπὸ τῆς Δέσχης τῶν ἑκατομμυριούχων κόνουν ἀπορεῖαν τῆς πείνας.

— Οἱ οἰκοὶ μας κἀθουνητα σταυρὰ τους, καὶ κάνουν πολὺ φρόνιμα,

— Αὐτὸ λέγεται «ἀπορία τῆς πείνας».

— Καὶ εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς ἀπολιτικῆς τοῦ ἔλαλου τοῦ κ. Παπανδρέου τοῦ πολυελαίου, καὶ τοῦ κ. Βενιζέλου τοῦ σπορελαίου.

*** Ἡ Κοτοπούλη γύρισε στὴν Ἑλλάδα ἀπ' τὴν Ἀμερικὴν,

— Ὑστερὰ ἀπὸ ἕνα θριαμβευτικὸν τουρνέ,

— Καὶ φέρνει, λένε, μέγαν ὀρθωθὸν δολλαρίων στὶς βαλβίδες τῆς.

— Ἡ μεγάλη ἀρίστη θὰ γυρίσει τὸ καλοκαίρι σὴν νέαν ἐπίστασιν τῆς.

— Καλὰ θὰ κάνει.

— Ἡ καλλιτεχνία εἶνε τὸ μόνο εἶδος πὸν μᾶς ἀπόμεινε πρὸς ἐξαγωγή.

— Ἐντὸς ἂν ἐπέμβη ὁ κ. Μαρκῆς καὶ οἱ εἰσπράξεις τῆς καλλιτεχνίας,

— Ἰσπότε θὰ ἴδοῦμε τζάμπα ὄλοι μὴν ἀπρόοπτη τραγωδία,

— Πὸν θὰ μπορεῖ νὰ τιλοφορηθῆι ὁ Ὁ Μαρκῆς καὶ ἡ Μαρίκα;

ΚΝΟΥΠ

Τὰ ὄραιότερα τραγούδια Ἡ ΠΡΟΣΕΥΧΗ Τῆς ΤΑΠΕΙΝΟΥ

Κύριε, σὰν ἦρθαν ἡ βραδυὰ σοῦ λέω τὴν προσευχὴ μου :
"Ἄλλη ψυχὴ δὲν ἐβλάφη στὸν κόσμῳ ἀπ' τὴ δική μου.
Ἐκείνοι πὸν μετ' ἐπλήρωσαν ἦταν ἀγαπημένοι.
Τὴν πίκρα μου τὴν βιάσασα μου δίνεις καὶ τὴν ξένη..."

Μ' ἀπαρηθῆκαν οἱ χαρῆς, δὲν τῆς γυροῦσα πίσω.
Προσμένω τὰ χειρότερα, εἶν' ἁμαρτία νὰ ἐλπίσω.
Σὰν εὐτυχία τὴν ἀγαπῶ τῆς νύχτας τὴ φοβέρα.
Στὴν πόρτα μου ἄλλος δὲ χτυπᾷ κανεὶς ἀπ' τὸν ἄγερ.

Δὲν ἔχω δόξα. εἶν' ἦσχα τὰ ἔργα πὸν ἔχω πράξει.
Ἄκουσα τὴ γλυκεῖα βροχῇ. Τὴ δύση ἔχω νυτίζει.
Ἔβωσα στὰ παιδιὰ χαρῆς, σὲ σκόλους λίγο χᾶδι.
Ζευγάδες καλοπέρασα πὸν γύριζαν τὸ βράδυ...

Τώρα δὲν ἔχω τίποτα νὰ δώξω ἢ νὰ κρατήσω.
Δὲν περιμένω ἀνταμοιβή. Πολὺ νὰ τέτοια ἐλπίδα.
Εὐδόκησε νὰ ἀφανιστῶ χωρὶς νὰ ξαναῖσσω...
Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ βουνὰ καὶ γιὰ τὸς κάμπους πὸν εἶδα,

ΖΑΧ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Ἀνέκδοτα

Μιά φορὰ κάποιος νέος πικροσαύστηκε στὸ φοβερὸ ληστὴ Κερτὺς (τὸν Κυπελάν-Φουσεκί, ὅπου τὸν μετέφεραν στὴ γλῶσσα μας) καὶ τοῦ ζήτησε νὰ τὸν πᾶρει στὴ συμμορία του.

— Πὸν ὑπηρετοῦσε, προτίθηρα; τὸν ρώτησε ὁ κακοὺργος.

— Στὴ χωροφυλακῇ.

— Πολὺ καλὰ, ἀπάντησε ὁ Κερτὺς. Σὲ πᾶρνω καὶ τὸν καιρὸ αὐτὸν λογαριάζω σὰν νὰ ὑπηρετοῦσε στὴ συμμορία μου!

Ἐνα περίεργον λεξικὸν

— Τί εἶνε δάφνη;

— Ἀπαραίτητο συστατικὸ τῆς δόξας καὶ τοῦ... στυφάτου!

— Ζῶνῃ;

— Ὁ ἰσημερινὸς τῶν θελογῆτρων.

— Μόδα;

— Τρῶπη ἀπὸ τὴν ὁποῖαν φεύγει τὸ χροῖμα τῶν συζύγων.

— Κλίση;

— Ἀφίσι πρὸς ὑποδοχὴν τῆς ζωῆς. Στυλοβάτης δειρῶν. Ἰκρίωμα θανάτου.

— Σελήνη;

— Κλεφτοφάναρος γιὰ τοὺς ἐραυτέμνεους.

Δημοτικὰ τραγούδια ΔΙΑΝΟΥΤΡΑΓΟΥΔΑ

Τὸ χαμηλὸ τ' ἀνάβλεμμα, πὸν κάνεισ [με λαβώνεις] μὴ με θωρεῖς τόσο γλυκᾷ, γιατί με [θανατώνεις].

Τὸ χέρι σου τὸ πιχευλὸ νὰ τὸ χα [μαξιλῆρι,] δὲ θὰ φοβόμουνε ποτὲ, ὁ Χάρος νὰ [με πάρει.

Τριανταφυλλένια μάγουλα καὶ μάτια [μενεξέδες,] γιὰ σένα γλυκοκελαιδοῦν τήδονια [στοὺς μπαξέδες. (Συλλογὴ Ν. Βαρυτινοῦ)]

Ὁ Δουμᾶς καὶ τὰ παράσημά του

Ὁ Ἀλέξανδρος Δουμᾶς, υἱὸς, εἶχε λάβει τέσσαρα παράσημα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐνδόξου συγγραφικῆς σταδιοδρομίας του, ὥστε εἰς εἰς ἐκεῖνος τοποθετῆσαι μετ' ἐξῆς μετὰ τὸ γράφει τοῦ, πάνω ἀπὸ τὸ τζάκι, γιὰ νὰ τὰ βλέπουν εἰς ἐπισκέπτες του.

Μιά μέρα κάποιος φίλος του, μπαίνοντας ἐκεῖ καὶ θιπέοντας τὸ πλῆθος τῶν ὀραλῶν αὐτῶν παρασήμων, τοῦ εἶπε γιὰ νὰ τὸν πειράξει: — Δὲν μὲν δὲς, φίλε μου, τί σοῦ θυμίζουσι αὐτὰ τὰ μπαχλμπλῆδια;

— Ὁ! ἀποκρίθηκε ὁ Δουμᾶς μ' ἐτοιμότητα, πληρώνοντας τὸ πειράγμα μετ' ἡσπρονία. Τώρα πὸν εἶσαι σὺ ἐδῶ, με θυμίζουσι τὸ μῦθος τῆς πονηρῆς ἀλεπούς καὶ τῶν θγοῦρων σταφυλιῶν!...

Εὐθύμους κουβέντες

— Τί κόβεις ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα;

— Τὴν εἰσησαν, βεῖ ἕνα ἄνδρος ἦρε διαζύγιο γιὰ τὴν γυναῖκα του τοῦ ἐψέχνε ἀεικῶς τὸ πορτοφῶλι.

— Καὶ τί σοῦ χρειάζεται;

— Νὰ τὴν δάλω σὲ πορτοφῶλι μου...

Περιττὴ λεπτομέρεια.

— Στὸ μέγχο πὸν κάθομαι, ὑπάρχει ἀπανσέρ, ἀλλὰ ἐγὼ δὲν τὸ χρῆσιμοποιῶ.

— Φοδᾶσαι;

— Ὁχι... κατικὸ στὸ ἰσάγιο.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Βάσος Ζίγγας
Βασιλεία Α. Παπαγιαννέλλη Ἡρακλιωνισθῆσαν ἐν Πολυχλίτῳ Θερμὰ συγχαρητήρια.

Προκ. Παπαγιαννέλης
Παναγιώτης Χ. Γιαλούρης
Ὀλγα Ε. Ψάνη Ἐνυμφεθῆσαν ἐν Πολυχλίτῳ Θερμὰ συγχαρητήρια.

Γ. Βουγιούκας

ΚΗΛΙΔΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ

ΕΞΑΛΕΙΦΟΝΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΨΗΚΤΡΑΣ

Δέντιον Τριπλῆ Τεσσάρτη

Δόντια πλέον λευκά.

κατὰ 3 ἀποχωρήσεις εἰς 3 ἡμέρας.

Δὲν ὑπάρχει τώρα πλέον δικαιοσύνη διὰ νὰ ἔχη τις ἀκόμη δόντια κηλιδωμένα, ἐκχρωματισμένα, χαλασμένα. Πράγματι ἡ ἐπιστὴμη ἀνεκάλυψε τὸ μέσον νὰ περιορίσῃ κατὰ 95% τὴν αἰτίαν ὄλων τῶν παθήσεων τῶν ὀδόντων καὶ τῶν οἰκῶν, τὰ ἑκατομμύρια τῶν μικροβίων ἀτινα λυμῶνται τὸ στόμα εἰς ἐκάστην ἐπισπῆσιν. Εἶνε ἡ μέθοδος Κολυνὸς ἐπὶ ἡσπρονία ψήκτρας. Εἰς τρεῖς ἡμέρας ἀκριβῶς τὰ δόντια σὺς θὰ γίνουσι λευκότερα κατὰ τρεῖς ἀποχωρήσεις. Ἡ Κολυνὸς εἶνε μοναδική.

Τὰ κηλιδωμένα δόντια, τὰ ἐν ἀποσπῆσει ὑπολείματα τῶν τροφῶν ταχέως ἀφαιροῦνται.
Τὰ δόντια ἀνταλλάσσουσι τὴν φυσικὴν τὴν φαιάτην.
Ἡ ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΗ ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ
ΚΟΛΥΝΟΣ
ΔΙΕΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΒΙΒΗΝΗ
ΜΟΡΙΣ ΦΑΡΜΑΤΖΗ, ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ 4 - ΑΘΗΝΑΙ

Παρακαταθήκη ἐν τῇ νήσῳ Λέσβῳ πρὸς τὸν Φαρμακείῳ Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ - Λέσβον

ΑΛΕΞ. ΜΠΟΥΒΙΕ ΤΑ ΑΠΗΛΤΙΣΜΕΝΑ ΛΙΟΝΤΑΡΙΑ

Συναρπαστικώτατο μῦθιστόρημα τῆς ἐποχῆς τῆς Γαλλ. Ἐπαναστάσεως

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου]

Μόλις ὁ Ἰάκωβος μετὰ τὰ παιδιὰ ἐστρεψαν τὸ δρόμῳ, ὁ Δαρτὸς πρέβαλε ἀπὸ τὴν ἀντιθετὴ μεριά. Βιαστικῶς προχώρησε καὶ μῆχη μέσα, στὸ σπιτι. Ἐξέπλῆγγε πὸν εἶδε τὴν πόρτα ἀνεῖχτη καὶ ἀνήσυχος ἀνέβηκε στὸ δωμάτιο τῆς Ἀγγελικῆς. Ἡ ἔκπληξή του ἦταν ἀκόμα μεγαλύτερη, ὅταν εἶδε τὴν Ἀγγελικὴν, ἐκπλομένη κάτω. Ἐσκίψε πρὸς αὐτήν.

— Ἀγγελικὴν, Ἀγγελικὴν, ἐγὼ εἶμαι.

— Ἐκείνη δὲ σάλειψε.

— Ἀγγελικὴν, ἐπανάλαβε πέρωντας τὸ κεφάλι τῆς στὰ χέρια του, καὶ προσπαθώντας μετ' ἡσπρονία του νὰ τῆς δώσει ζωή.

— Ἀγγελικὴν μίλησέ μου.

— Ἀλλὰ ἡ Ἀγγελικὴ οὐτε σάλεισε τοῦτε μιλῶσα. Φοβισμένος ἀνέκραξε:

— Ἀχ θεέ μου, μήπως εἶνε νεκρή;

Καὶ ἄρχισε νὰ τὴν περιποιεῖται ὅσο μποροῦσε. Ἡ Ἀγγελικὴ σιγᾷ, σιγᾷ, ἦλθε στὰς ἀισθήσεις τῆς.

Γιὰ μιὰ στιγμὴ προσπάθησε νὰ θυμηθῆι τί εἶχε συμβεῖ. Ἐπειτα παρετίθησε τὸν Δαρτὸν καὶ εἶπε:

— Τὰ παιδιὰ;

— Τί λές;

— Ὁ Ἰάκωβος;

— Ὁ Ἰάκωβος εἶνε νεκρός.

Τὸν κάκου γύρεψα νὰ βρῶ τὸ πτώμα του. Σκοῦπισαν τὸ δρόμῳ καὶ σήκωσαν τὰ πτώματα.

— Τὰ πῆρε καὶ τὰ δού...

Ὁ Δαρτὸς δὲν μποροῦσε νὰ ἐνοχῆσαι τὰ λόγια τῆς ἐρωμένης του.

— Ἐκὰ στὸν ἑαυτὸ σου Ἀγγελικὴν. Πές μου τί ἔπρεξε.

Ἡ Ἀγγελικὴ σηκώθηκε, εἶδαλε τὸ χέρι σὸν μέτωπο σὰν νὰ ἤθελε νὰ συγκεντρώσει τίς σκέψεις τῆς καὶ προσπάθησε νὰ θυμηθῆι.

— Τί ἔπρεξε λοιπὸν; ἐπανάλαβε ὁ Δαρτὸς.

Ἡ Ἀγγελικὴ σκέφθηκε ἀκόμα μιὰ στιγμὴ καὶ κατόπιν ἀνεστέναξε βιβεία.

— Μὰ τί ἔχει;

— Τὰ παιδιὰ... τὰ παιδιὰ...

Πῆρε τὸ κεφάλι, ἀκούμπησε στὸ ἄνω τῶν ἄκρων τῆς καὶ μετὰ πῶν τρέμοντα τραβήξε πρὸς τὸ δωμάτιο τῶν παιδιῶν.

— Ἄμα εἶδε τὰ κρεββάτια τῶν παιδιῶν ἀδειανὰ, ἔβρακε τίς φωνές.

— Τὰ παιδιὰ μου... μὲν ἔλειψαν τὰ παιδιὰ μου... μὲν ἔλειψαν ἀγκαλιὰ τοῦ Δαρτὸς.

— Μὰ πές μου λοιπὸν τί συμβαίνει, εἶπε ὁ Δαρτὸς. Πὸν εἶνε ἡ Γαβριέλλα;

— Τὰ πῆρε ἐκ ἐμοῦ!

— Παιδὸς ἔκείνος;

— Ὁ Ἰάκωβος;

— Ὁ Ἰάκωβος! ὁ Ἰάκωβος! ἀνέκραξε ὁ Δαρτὸς κατάγλωστος μετὰ μάτια ἀποστρέφοντα ἀπὸ θυμῷ.

— Ναι, ὁ Ἰάκωβος. Ἦλθε μέλις ἐμυρῶς...

— Ὅστε ζεῖ;

— Ζεῖ καὶ τὰ ξέρει. Ἐλα, ἀπῆλθε ἡ Ἀγγελικὴ. Ἦλθε ἐδῶ καὶ με ὑβρίσει, με πρόσβαλε, με κτύπησε καὶ μὲν εἶπε: «Δικά του ἦ δικὰ μου τὰ παιδιὰ, σύμφωνα μετ' ἡσπρονία τὸν νόμο ἀνήκουσι μόνο σὲ μένα καὶ τὰ πέρνω».

— Τὰ πῆρε καὶ πὸν τὰ πῆγε; Ρώτησε ὁ Δαρτὸς μετ' ὑψος ἀπειλητικῷ.

— Μήπως ξέλω!

— Τώρα τί νὰ κάμω;

— Τὰ παιδιὰ μου! τὰ θέλω! τ' ἀκούσ; τὰ θέλω!

— Μὰ πὸν πῆγε;

— Δὲ ξέρω!... θέλω τὰ παιδιὰ ἀνέκραξε ἡ Ἀγγελικὴ, τραβώντας

Η ΔΑΣΚΑΛΑ ΜΕ ΤΑ ΧΡΥΣΑ ΜΑΤΙΑ

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ

(ΡΟΜΑΝΤΖΟ) ΥΠΟ ΣΤΡΑΤΗ ΜΥΡΙΒΗΛΗ
(ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»)

ΣΕΛΙΔΕΣ ΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)
"Ὁ Δρίβας κατέβηκε σιγά-σιγά σὴν κλίνη, καὶ τὸν κάλεσε παράμερα. Τοῦ διηγήθηκε τὸ νυχτερινὸ παραμυθι τοῦ φίλου του μετὰ τὴν λεπτομέρεια. Ὁ ἀνθυπίατρος ἀτάβηκε συλλογισμένος.

— Ἄν εἶνε ἔτσι ποὺ τὸ λές, εἶπε, ἂν ὁ Βρανᾶς παρμιλοῦσε κι' εἶχε δραματισμοὺς χωρὶς νὰ χάνει δὴλοῦτα τὴν ἐπιστήμη τοῦ λογικοῦ του, σημαίνει πὼς εἰ παρασθῆσεις του δὲν εἶνε ἀποτελέσματα τοῦ πυρετοῦ. Ὑποσέθηκε νὰ ταναφέρῃ στὸ διευθυντὴ καὶ νὰ τὸν φέρει μαζί του στὴν ἐπισκεψήν.

Καὶ πραγματικά, σὲ λίγη ὥρα ἤρθανε στὴν σάλα τοῦ κι' εἰ δὴν γιαντρεῖ, μαζί με τὸν ἄλλο, τὸ χειρουργοῦ ἀπ' τὴν Πόλην.

"Ὁ Βρανᾶς ἤτανε ζυκνιτὸς πιά, ἐκπλωμένος ὅπως πάντες, ἀκίνητος καὶ συλλογισμένος. Δὲν εἶχε καθόλου ὄρεξη, καὶ μετὰ τὴν δυσκολία ὁ Δρίβας τὸν κατάφερε νὰ καταπιε μερικὲς γουλιὲς γάλα. Σὰν εἶδε τοὺς γιαντρεῦς, τοὺς κύταξε ἔναν-ἔνα με κεινο τὸν ἐρευνητικὸ τρόπο ποὺ πρόσθετε τὴν νύχτα ὁ Δρίβας. Κύταξε τὴν μπλοῦζες τοῦ τὰ χέρια τοῦ.

"Ὁ Διευθυντὴς τοῦ χάδεψε τὸ μέτωπο.

— Λοιπὸν, φίλε, πὼς τὰ πᾶμε ; Ὁ ἄρρωστος ἀπάντησε κοιτώντας προσεχτικὰ τὰ νύχια του.

— Καλὰ... πλὴν καλὰ. Δὲν ἔχω τίποτε πιά.

— Ὁρᾶτε! Μποροῦμε νὰ δοῦμε μὴ σιγμὴ τὸ τραῦμα, εἰ ;

— Μὰ δὲν ἔχει τίποτα πιά τὸ τραῦμα μου, γιαντρεῖ, λέει κεινος φοβισμένος. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸ δεῖτε. Εἶμαι πολὺ καλὰ. Ἀφήστε τὸ νὰ θρῆφει λίγο, νὰ σηκωθῶ νὰ φύγω πιά.

— Ἄ! ἂν δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ διαζέσσε τόσο, κύριε ἀνθυπολοχαγεῖ, ἔκανε ὁ Πολίτης. Τὸ τραῦμα πρέπει νὰ ἀλλάζεται ταχτικὰ γιὰ νὰ σηκωθῆτε γρήγορα. Εἶνε ἡ μέρα τοῦ σήμερα.

"Ὁ Βρανᾶς δάγκασε τὰ χεῖλιά του συνοφρυωμένος.

— Λοιπὸν, δὲ θὰ μοῦ κάνετε κακό ; ρώτησε μετὰ ἀγωνία, γυρίζοντας σὰν τρομαγμένον παιδί τὴ φοβισμένη ματιά του παρακαλετικὰ ἀπ' τὸν ἕνα γιαντρεῖ στὸν ἄλλο.

— Σίφτερε πὼς μόνο γιὰ τὸ καλὸ σας προσπαθοῦμε, λέει ὁ διευθυντὴς ὅσο μπορεῖ πὺ γλυκὰ καὶ κάνει νόημα στὸν ἀνθυπίατρο νὰ νοίξει τοὺς ἐπιδέσμους.

Γιὰ κάθε ἐνδεχόμενον μαζεύουν τὸ σκέπασμα στὸ στήθος τοῦ ἄρρωστοῦ ὅστε νὰ μὴν ὑπάρχει φέβος.

ΕΚΛΕΚΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

- Κ. Βάρναλη : Ὁ Σολωμός χωρὶς μεταφυσική ἄρχ. 84
 - Κ. Βάρναλη : Σκλάβοι πολιορκημένοι ἄρχ. 36
 - Πολυλά-Ζαμπέλιου : Γόρω στὸ Σολωμό ἄρχ. 28
 - Παλαμά-Φωχάρη : Γόρω στὸ Σολωμό ἄρχ. 28
 - Κ. Καροφόλα : Ὁ ἀγνωστός Σολωμός ἄρχ. 35
 - Κ. Κρομπάχερ : Βυζαντινὴ λογοτεχνία ἄρχ. 25
 - Μεσαιωνικὰ μυθολογία καὶ Χριστολογία ἄρχ. 15
 - Ν. Καζαντζάκη : Ἑρωφίλη ἄρχ. 80
 - Ν. Καζαντζάκη : Νικηφόρος Φωκάς ἄρχ. 35
 - " " " Ὁδησείας ἄρχ. 35
 - " " " Χριστός ἄρχ. 35
 - " " " Τί εἶπα στὴ Ρουσία τρεῖς τόμοι ἄρχ. 55
 - Γαλ. Καζαντζάκη : 11-1 μ. μ. ἄρχ. 25
 - Σ. Χιλιανδῆ : Φυσιολογία καὶ Σολωμός ἄρχ. 15
 - Μ. Τσιμμάκου : Ἐκ Βυθίων ἄρχ. 25
 - Κάλου : Ἀπαντα Λόρα ἄρχ. 25
 - Μηνιάτη : Λόγοι καὶ διδάχαι 2 τόμοι χρυσοῦται ἄρχ. 125
 - Παράσχοῦ-Δεσκοπλίδη : Τὰ ὄρατα Ἑλληνικὰ τραγῳδία ἄρχ. 40
 - Α. Πουρπύρα : Ἡ ἱστορία τοῦ ἄγρου. Κινήματος ἐν Ἑλλάδι ἄρχ. 40
 - Ὁμ. Μπεκέ : Ἡ χαρὰ τοῦ βουνοῦ ἄρχ. 80
 - Α. Σπανοῦδη : Ὁ Ἀθλητισμός ἄρχ. 25
 - Π. Πικροῦ : Ἡ Ἐταῖρα ποὺ κούδρησε τὴν Ἑλλάδα (ἔβου) ἄρχ. 20 (δωρεάν) ἄρχ. 80
- Τὰ παραπάνω βιβλία πωλοῦνται μετὰ τιμὴς Ἀθηνῶν εἰς τὰ Γραφεῖα μας παρὰ τοῦ κ. Κ. Καριέρη.

νὰ ἴδει. Διὸ νοσοκόμοι παρατέκουν μετὰ γάζες καὶ μπαμπάκια μέσα σὲ γυαλιστερὰ νικέλινα κουτιά, μετὰ πέννες καὶ ἐπιδέσμους. Ἡ ἐπιθεώρηση γίνεται. Ὁ Δρίβας δὲν ἔχει τὸ κουράγιο νὰ δεῖ τὴ φοβερὴ στρογγυλὴ πληγή, τὸ ζωντανὸ ἔκκετο κορμί, προσιτισμένο σὰν ἕνα δέντρο. Στέκεται μακριὰ, σὲ παράθυρο καὶ κοιτάζει στὸ δρόμο μὴ γρη῏ τσερπάλα. Εἶνε μπαμπουλομένη κατακέφαλα γιὰ νὰ μὴν τὴν δεῖ ἀντίκρισι μάτι. Ἡ ἀλλοπαγὴ δὲν ἀργεῖ πολὺ. Ὁ διεθυντὴς μιλᾷ πάλι γερμανικὰ μετὰ τοῦ χειρουργοῦ ἀπ' τὴν Πόλην.

— Ὁρίστε ποὺ τελειώσαμε, λέει κατόπι τοῦ Βρανᾶ.

Βλέπεις ποὺ δὲν ἔσαν τίποτε σπουδαῖα. Τὸν συμβουλεύει νὰ προσπαθῆ νὰ τρώει, νὰ τρώει, εἰ, θέλει, εἰ, τοῦ ἀρέσει. Τοῦ ὁρᾷ κι' ἕνα γιαντρεῖ τοῦ κουταλιοῦ, καὶ κατὰ ἐνέσεις.

— Πότε θὰ μπορέσω πιά νὰ τὸ πατήσω; ρωτᾷ ὁ ἄρρωστος.

— Ποῖς ; κάνει ἀκριρεμένος ὁ διευθυντὴς.

— Τὸ ποῖδι μου... λέει παρακαλεστικὰ ὁ λαθωμένος.

— Ὁ διευθυντὴς κοκκινίζει λίγο καὶ ξεροθήχει.

— Μὰ... καμιά δεκαπενταρὶα μέρες ἀκόμα, πρέπει νὰ μείνεις ἀκίνητος. Ἔτσι ποὺ εἶσαι...

— Δεκαπέντε μέρες!... Λέει μετὰ ἀπορία ὁ Βρανᾶς. Κατόπι δελεῖ δειλὰ ρωτᾷ. Πῆγε μου, σὰς παρακαλῶ, σὲ δεκαπέντε μέρες θὰ μπορέσω νὰ βάλω τίς μπότιες μου ;

"Ἀπὸ κείνη τὴ μέρα ἀρχίζει μίαν ἀδιάκοπη καὶ τρομαχτικὴ ἀγωνία. Ὁ Δρίβας τὴ θυμάται μετὰ ὄρατος τὴν λεπτομέρεια, ποὺ τοῦ φέρουν εἰρήνη καὶ τὴν ἀκόμα, ὅσο ἀπὸ τὸν καιρὸ, ποὺ ἔκλυαν τὰ θυμητῆρα τοῦ πεθαμένου του φίλου ἀρχιδασμῆνα στὸ τραπέζι του. Ὁ ἀνθυπίατρος τοῦ εἰσήγγασε τὴν ἴδια μέρα τὴν κατάστασιν. Ὁ Βρανᾶς ἤτανε καταδικασμένος. Ἡ γάγγραινα εἶχε προξενήσει

ετοσίωση» μέσα στὸν ὄργανισμό τοῦ λαθωμένου. Ἐνὰ δηλητήριον ποὺ σκεπτοῦσαν ἀπ' τὴν πληγὴ μέσα στὸ σῶμα τοῦ ἄρρωστοῦ, ποὺ κλάδιζε παντοῦ καὶ τοῦ ἐρέθειζε δὴλοῦτα τὸ νευρικὸ του σύστημα, δημιουργῶντας του ψεύτικες ἐντυπώσεις ὀπτικῆς, ἀκουστικῆς, ἀπικτικῆς. Ὁ Βρανᾶς ζῶσσε γιὰ μέρα σέβαν κόσμον φανταστικὸ, γεμάτον ἀπὸ ὀπτικῆς εὐχάριστες ἢ φοβερῆς. Κοῦρῆντιζε μετὰ πρόσωπα ποὺ μόνο αὐτὸς ἔβλεπε κι' αἶσθη, ἀπαντοῦσε σὲ ἡχους ποὺ ἀντηχοῦσαν μόνο στὰ δικά του τύμπανα, σιζοῦσε μετὰ ὄραματα καὶ ὄρατα ποὺ ἐκινῶντο καὶ ἐνεργοῦσαν ἐκεῖ μέσα στὴ στενόμακρη κἀμαρη, ἀνάμεσα στὰ δύο κρεβάτια τῶν ἀξιωματικῶν. Ἐκείνο ποὺ ἔκανε τὴν ἀγωνία τοῦ ἄρρωστοῦ πὺ ἀξιολύπητη καὶ τὴ θέση τοῦ Δρίβα πὺ δύσκολη, ἦταν πὼς ὁ ἄρρωστος εἶχε σιγμὴς ποὺ τὸ μυαλὸ του καταστάλαζε δλοκάβαρο, ἢ τὸ δηλητήριον ποὺ σιγοπέτιζε τὸν ὄργανισμό του ἐνεργοῦσε μονάχον σὲ ὀρισμένα κέντρα, ἀφίνοντάς του μέσα στὸν ἐγκέφαλον μὴ γωνιά φωτισμένη ἀπ' τὸ λογ. κ.ά. Τότες ἐγίνετο μίαν σπαραχτικὴν τραγῳδίαν μέσα αὐτὸν τὸ φτωχὸ ἐγκέφαλον.

"Ὁ Βρανᾶς εἶχε τὴν παρρησιῆσιν του χωρὶς νὰ χάνει δὴλοῦτα τὴν ἐπιπέθει μετὰ τὴν πραγματικότητα. Κι' αὐτὸ ἦταν τὸ χειρότερον. Τὸ μυαλὸ του προσπαθοῦσε νὰ συμβιβάσει τὸ φανταστικὸν κόσμον μετὰ τὸν πραγματικόν, κι' ἡ ἀγωνία τοῦ ἄρρωστοῦ ἐφθανε στὸ κορῶφωμά της. Ὁ Βρανᾶς τότε ζητοῦσε βοήθεια ἀπ' τὸ Λεωνί, ποὺ ἡ παρουσία του δὲν τοῦ ξέφευγε ὅτε στὴν ὄρατος τῶν ὀπτικισμῶν του. Ὁ ἄρρωστος, χωρὶς νὰ τολμᾷ νὰ τοῦ ἐκφράσει καθαρὰ τὴν ὀποσίης του καὶ τὴν ἀμφιβολίης του γιαντρεῖ ποὺ εἶβλεπε κι' ἀκούγε γύρω του, ἀνοίγει κουδέντα σχετικὴ μιλιά, κι' ἀπ' τὴν ἀπάντησιν τοῦ Λεωνί προσπαθοῦσε νὰ κατατοπιστῆ τὴν πραγματικότητα.

(Ἔχει συνέχεια)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)
Ταυτοχρόνως ἀκουσα πλάι μου τὸν Ἄρθουρον νὰ γογγύζει ἀγωνιωδῶς. Ἡ Λουκία ἀκούσε τὸν γογγυσμὸν καὶ ἐστρεψε τὸ βλέμμα της πρὸς αὐτόν. Τοῦ ἀπλωσε τὰ χέρια καὶ ἔκαμε ἕνα ὄραμα πρὸς τὰ ἔμπροσ. Ὁ Ἄρθουρος ὀπισθοχώρησε μετὰ φρίκην καὶ δδελυγμῶν.

Ἡ Λουκία ἐμεῖδισε σατανικῶς, ἐπροχώρησε ἕνα ὄραμα ἀκόμη καὶ ἀπλώνοντάς του τὸ πάντοτε τὰ χέρια, σὰν νὰ ἤθελε νὰ τὸν ἀγκαλιάσει, τοῦ ἐφώναξε :

— Ἄρθουρε, ἔλα μαζί μου ! Ἄφρησέ τους αὐτοὺς, Ἄρθουρε, κι' ἔλα σὲ μένα. Ἡ ἀγκαλιά μου σὲ διψᾷ, γίνε δικός μου. Ἐπάρε ἡχώρος καὶ γιὰ σένα στὸν τάφο μου, ἔλα νὰ γύρεις μαζί μου, Ἄρθουρε ! Ἀγαπημένε μου Ἄρθουρε, ἔλα...

Ἐπῆρε κατὰ τὸ διαβολικῶς γλυκὸν στὸν τόνο τῆς φωνῆς της. Κᾶτι τὸ διαβολικῶς γωφτευτικόν καὶ ὁ Ἄρθουρος ἐγογγύηθη. Ἐπροχώρησε ἔτοιμος νὰ πέσει στὴν ἀγκαλιά της καὶ θὰ τὸ ἔκαμε ἂν δὲν ἐσπευδε νὰ τοποθετηθῆ μεταξύ αὐτοῦ καὶ τῆς Λουκίας ὁ Βαν Ἐλισσγ κρατώντας τὸν χριστὸν τοῦ σκυροῦ στὰ χέρια.

Στὴ θέα τοῦ σταυροῦ ἡ Λουκία ταράχθηκε. φλόγες λύσσης ἀστράψαν στὰ μάτια της. Ἀκούσαμε τὰ δόντια της νὰ τρίζουν ἀπίσθια.

Ταυτοχρόνως τὴν εἶδανε νὰ τρέχει πρὸς τὸ κενοτάφιον σὰν νὰ ἤθελε νὰ προσφυλαχθῆ μέσα σ' αὐτό, μόλις ὅμως ἐφθασε μπρὸς στὴν μικρὴ πρὸς τὸν κενοτάφιον τοῦ κενοτάφιου στάθηκε ἀπότομα σὰ νὰ τὴν κρήσει κάποιον ἀόρατον δύναντι. Ἦταν ἀσφαλὸς ὁ ἄγιος ἄρτος μετὰ τὸν ὄρατον ὁ Βαν Ἐλισσγ εἶχε φράξει τὴν σπασμάδες τῆς πόρτας.

Τὸ ἐμπόδιο αὐτὸ ἔκαμε τὴν Λουκίαν νὰ στραφῆ καὶ πάλιν πρὸς τὸ μέρος μας. Ὅταν τὴν ἀντικρούσα τὴν φορὰν αὐτὴν ἐπροβήθηκα σφῆκρῶς. Στὴ μορφή της ἦταν

ζωγραφισμένη ἢ περὶ μοχθηρῆ, ἢ περὶ θηριώδης, ἢ περὶ σατανικῆ κκιλα. Ποτὲ στὴν ζωὴ μου δὲν θὰ ξαναδῶ παρόμοιον πρᾶγμα. Τὸ ροζαλό της χρώμα, τὸ ὄμοιο διατηροῦσε καὶ ὡς δροικλάς, εἶχε γίνε ὄμοιο ἀπὸ τὴν μανίαν της. Τὰ δόντια της ἐστρεψαν, τὰ μάτια της σπινθῆριζαν. Μισὸ λεπτόν ἐπέρασε ἔτσι, μισὸ λεπτόν φρίκης καὶ τρόμου. Ὁ Βαν Ἐλισσγ ὁ ποτὸς εἶχε ξαναποκτηθείστωρα ὄρα τὸν τὴν ψυχραιμία εἶπε πρὸς τὸν Ἄρθουρον :

— Πῆς μου, φίλε μου ἐπειθεῖς τῶρα ; Μοῦ ἐπιτρέπεις νὰ ἐνεργήσω ὅπως ἐγὼ γνωρίζω ; Ὁ Ἄρθουρος σφαιρίστηκε κάτω ἐξηνηλγμένος, ἐκρυψε τὸ πρόσωπόν του στὰ χέρια του καὶ ἀπήνησε, μετὰ φωνὴ ἀλλογενῆ ἀπὸ τὴν ταρραχῆν :

— Ναι, κάμετε ὅτι θέλετε. Σὰς πιστεύω ! Εἶνε πολὺ φρικτόν, εἶνε ἀπίστευτον, ἀπίστευτον...

Ὁ Κουίνισ Μόρρις κι' ἐγὼ ἐπροσπαθήσαμε νὰ σηκώσωμε τὸν δυστυχῆ νέον ἐπάνω καὶ τὸν ὀποδοκασάσωμε, ἐνῶ ὁ Βαν Ἐλισσγ ἔκλεισε τὸ κλεφτοφάναρὸν του καὶ ἐπροχώρησε πρὸς τὸ κενοτάφιον. Ἡ Λουκία τὸν παρακολούθησε μετὰ τὸ ἄγριο καὶ μοχθηρὸν βλέμμα της.

Ὁ Βαν Ἐλισσγ ἀφήρησε ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ κενοταφείου τὸν ἄγιον ἄρτον καὶ ξαναγύρισε κοντὰ μας. Εἶδανε τότε κατὰ περιπέλον ποὺ μὰς κατέπληξε, ποὺ μὰς ἀφῆσε ἐντρέμους, βρώδους. Ἡ Λουκία εἰσῆλθε στὸ κενοτάφιον χωρὶς ν' ἀνοίξει τὴν μικρὴν τοῦ πόρτα. Εἰσεχώρησε μέσα σ' αὐτὸ διὰ τῶν σχισμάδων, μεταβλήθησιν. εἰς σκίαν, εἰς ἀέρα, εἰς κενόν, εἰς κατὶ τὸ ἄβυστον, ἐνῶ πρὸ δόλιου εἶχε ὑπόστασιν ὄμοια μετὰ τὴν δικήν μας, εἶχε σῶμα ὀλικόν.

Ὅπως ὅποτε ἡ ἀναχώρησιν της μὰς ἀνεκούφισε. Ἀναπνεύσαμε ἐλευθέρως, σὰν κάποιον ἄερον νὰ ἐσηκῶντο ἀπὸ τὸ στήθος μας. (Ἀκολουθεῖ)

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΣΑΜΟΥ «ΥΙΩΝ Δ. ΙΓΓΛΕΣΗ Α. Ε.» ΤΑΚΤΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ Τὸ μοναδικὸν ΕΣΠΡΕΣ

“ΑΛΜΠΕΡΤΑ,”

Τὸ ταχύτερον ἐξ ὄλων διαθέτον ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀναπαύσεων καὶ ἀνέσεων ποὺ παρέχει εἰς τὸν ἐπιβάντην καὶ ΚΕΝΤΡΙΚΗΝ ΘΕΡΜΑΝΣΙΝ (καλοριφέρ) εἰς τὰ διαμερίσματα τῆς Α' καὶ Β' θέσεως εἰς τὰ σαλόνια της καὶ εἰς τὰ ὑπόστεγα τῆς Γ' θέσεως ἀκόμη, ἀναχωρεῖ ἐκ τοῦ λιμένος μας ἐκάστην ΤΡΙΤΗΝ 2 μ. μ. ἀκριβῶς διὰ

ΧΙΟΝ - ΠΕΙΡΑΙΑ
ΑΝΕΣΙΣ - ΕΥΜΑΡΒΙΑ - ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ
Χορηγοῦνται ἐκπτώσεις ἐπὶ τῶν μετ' ἐπιστροφῆς εἰσιτηρίων.

ΚΟΖΟΥΛΙΤΣ ΛΑ'Ι'Ν

Προσεχεῖς ἀναχωρήσεις ἐκ ΠΑΤΡΩΝ καὶ ἐκ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ
ΓΡΑΜΜΗ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
«ΣΑΤΟΥΡΝΙΑ» Ἁγν Φεβρουαρίου κατ' εἰθεῖαν ἐκ ΠΑΤΡΩΝ διὰ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ.
ΓΡΑΜΜΗ ΝΟΤΙΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
«ΜΑΡΘΑ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ» 22 Φεβρουαρίου κατ' εἰθεῖαν ἐκ Πατρῶν διὰ Ρίον Ἰαννίφρον, Σάντος, Μόντε Βίντεο, καὶ Μπουένος Ἄγρες.
Συνιστᾶται ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς κ. κ. Ἐπιβάτας ὅπως ἀποφύγωσιν τοὺς Μεσίτας τοὺς ἰσχυρισμένους, ὅτι εἶνε Πράκτορες τῆς Ἐταιρίας, ἐνῶ διὰ τὴν βεβαίαν ἐξασφάλισιν, τῶν θέσεων των δεῶν ν' ἀπευθύνωνται αὐτοὶ ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Ὑπερμεγαλειῶν εἰς τὸν ἀποκλειστικόν καὶ μόνιμον Πράκτορα τῆς ΚΟΖΟΥΛΙΤΣ ΛΑ'Ι'Ν διὰ τὰς Νήσους Λέσβου καὶ Λήμνον.
κ. ΑΝΣΕΛΜΟΝ ΔΕ ΠΟΡΤΟΥ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΚΥΜΑΙΑΣ

ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΕΥΣΤΡ. ΣΑΛΑΤΕΛΗ ΕΝ ΜΥΤΙΑΛΗΝ (Λεωφόρος Καβέτσου)

Κάθε ἐπίτοκος εὐρίσκει ἀσφάλειαν κατὰ τὸν τοκετόν, ἀσπῆσιαν καὶ καθαριότητα τελείαν καὶ ὑπηρεσίαν εἰδικῶς ἐκπαιδευθείσαν. Θεραπεία ὄλων τῶν Γυναικολογικῶν νοσημάτων καὶ τῆς στειρώσεως. Θάλαμοι Α' καὶ Β' θέσεως.
Ἐξετάσεις βρεφῶν γίνονται καθ' ἐκάστην 9-12 καὶ 3-5 μ. μ.

Γινετὰ τὰ παικτοῦ μανουδάκια τοῦ τα ὀφείλῃ εἶναι

ΓΑΛΑ ΑΛΠΕΙΣ

Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος Λέσβου μετὰ διαρκὴ παρακαταθήκην
ΑΔΕΛΦΟΙ Δ. ΛΑΛΕΛΛΗ

ΤΑΚΗ ΚΟΝΤΟΥ
ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ
κατὰ τὸν Αἴσωπον.
Βιβλιοπωλεῖον «Λασιανόν»
Δραχ. 20

ΤΑ ΚΑΚΟΜΟΙΡΑ ΤΑ ΖΩΑ

ΔΟΚΙΜΗΡΑΝ ΥΒΡΕΟΛΟΓΙΟΝ ΜΕ ΒΑΣΙΝ ΤΗΝ ΖΩΟΛΟΓΙΑΝ

Στη Γαλλική ακαδημία υπεβλήθη πρό καιρού ένα περίεργον υπόμνημα εκ μέρους πολλών οργανώσεων του Βελγίου και της Γαλλίας...

Οι οργανώσεις αυτές ζητούν απ' τη Γαλλική Ακαδημία να εύρει και να δώσει σ' αυτόν...

Οι υπερασπιστάι της... αξιοσπεπείας των χοίρων λαχρρίζονται στο υπόμνημα τους...

Κατά το υπόμνημα των γουρουνειόρων του Βελγίου ο άνθρωποι...

Τό γινόμενον είναι το έργατικώτερον, το λιτώτερον και υπομονητικώτερον των ζώων...

Ο σκύλος είναι το πιστότερον και το πιο άφοσιωμένο στον άνθρωπο ζώον...

Ο κόκορας που έχει γνώση θα σην περίπου και οι σαράντα πέντε Γιάννηδες της παροιμίας...

Βωδύ, χαρακτηρίζεται, επίσης ο μετρίως αντισυμβαλλόμενος άνθρωπος...

«Πεταλούδα» χαρακτηρίζεται ή ...πάρνη, ενώ οι Ιταλιώδες έχουν φύσει και διατηρούν μέχρι θανάτου την αγνότητα και την παρθενίαν των...

«Φώκια» χαρακτηρίζεται ή κακή πεθερά και ή μητριά ενώ το ζώο αυτό είναι στοργικώτατα στα μικρά του...

«Κάβουρας» προσονομάζεται ο τεμπέλης και ο βραδυκίνητος ενώ ο πραγματικός κάβουρας έχει ηλεκτρική ταχυκίνησι στα πόδια...

ΚΗΡΥΓΜΑ «ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ»

Σήμερον Κυριακήν 31 Ιανουαρίου την μέν πρώτην κατά την Θ. Λειτουργίαν θα εμολήσουν...

Ο κ. Ιωάννης Καψιμάλης εις τον Ι. Ναόν του Αγ. Θεράποντος...

Τό δε άπόγευμα ώραν δην μ. μ. εις τον Μητροπολιτικόν Ναόν ο κ. Ιωάννης Καψιμάλης...

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Οι άποτελούντες

την Ίερών Σύνοδον δεσποτάδες βρήκαν την ευκαιρία με το μνημόσυνο της μακαρίτισσας Σοφίας Κοεντζόλην να πουλήσουν αισθήματα στο πενθούν οσί των πρώην Βασιλέων της Ελλάδος...

Οι δεσποτάδες που, όπως απέδειχθη είναι πρώτης τάξεως καταφερτζήδες στο ζήτημα της εύλογήσεως των γενεών τους...

Η Κοινωνία

των Έθνών το ήμειςίσημον αυτό πρακτορείον των Ευρωπαίων τοκογύφων, εξαπέστειλεν εις την Ελλάδα τέν γνωστών κ. Νημάγερ...

Πήγε

στη Ρώμη και συνομίλησε. Πήγε στο Παρίσι και συνομίλησε. Πήγε στο Λονδίνο και συνομίλει. Εις τας συνομιλίας αυτάς, προς το παρόν, περιορίζονται τα διπλωματικά κατορθώματα του...

Εμφύλιος

πόλεμος εκηρύχθη μεταξύ των βενιζελικών της Θεσσαλονίκης. Οι μόν έτάχθησαν με το μέρος του νυν Δημάρχου, οι δε εναντίον. Ο καυγάς, όπως φαντάζεσθε, εινε γιὰ τὸ πάπλωμα...

Ένα απ' τὰ

πολυάριθμα προκατακλισματικά σπινοκάραβα που με την έννοχη συγκυρία του κράτους...

λέστερ και επικινδυνώτερο τροπό. Το κράτος, προκειμένου, να μη χαλάσει το χατήρι των φίλων του...

Συνελήφθη

και ο Βενιζελικός Δήμαρχος Μεσολογγίου, νέος έδους Παναγιωτοπούλου κ' αυτός. Κατηργείται ήτι ανέφηρε το δημοκρατικόν κατόστημα της Ιστορικής πόλεως γιὰ να εξαφανίσει τα στοιχεία διαχείρισεως των οικονομικών του Δήμου...

Ποιός

φανταζόταν ποτές ότι ο κομμουνισμός μέσα στις άλλες προπαγανδιστικές κατακτήσεις του θα κατόρθωνε να τραβήξει ψυχικά και ένα... Βασιλέα;

-Και έν τούτοις! Ο βασιλιάς της Βουλγαρίας Βόρις, στις τελευταίες δηλώσεις του προς Αμερικανό δημοσιογράφον, εκδηλώνεται σαν ένας απ' τους θερμότερους θαυμαστάς του κομμουνιστικού συνταλταίτη στη Ρωσία.

-Εγώ, ειπεν ο Βούλγαρος βασιλεύς, δεν παραδέχομαι ότι ή σημερινή Ρωσία εινε πηγή μελόμακας! Τοναντίον θαυμάζω τους Ρώσους πολιτικούς. Θεωρώ μεγαλειώδη την πολιτικήν του Τσιτοερίν εν Ασία. Και έχω την πεποίθησιν ότι από την γυναικείαν άπόπειραν της Ρωσίας έδωκε μας μπορούμε να κερπίσθωμε ώφελεία!

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΠΕΡΙΕΡΓΑ—ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Η εφημερίς του «Φόξ» έξηγει ως έξης τας άπόψεις των διαφόρων Κρατών επί του ζητήματος προς έπαιτείαν δανείου πρώτου προξενίου της Ελλάδος...

Η Γαλλική θέσις εινε: «Δέν παριταύμα των έπανορθώσεων, αλλά εάν οι Ηνωμένοι Πολιτεται παρκτηθούσιν των πολεμικών χρεών δεχόμεναι να παρκτηθώ και έγώ».

Η Αγγλική θέσις εινε: «Υπέρ της καταργήσεως των έπανορθώσεων άνευ άλλου όριου».

Η Ιταλική θέσις εινε: «Νά άκυρωθούσιν οι έπανορθώσεις όπότε ή Αμερική θά άναγκασθεί να δεχθεί και την άκύρωσιν των πολεμικών χρεών».

Η Γερμανική θέσις εινε: «Δέν πληρώνω πλέον έπ' ούδενί λόγω».

Η Αμερικανική θέσις εινε: «Συμφωνήσατε, τι θέλετε. Εγώ δέν παριταύμαι των πολεμικών χρεών».

Η τελευταία μάχη μεταξύ Κινέζων και Ιαπώνων που έγινε στο Μουόκεν χάρις εις τα μικρόφωνα που ειχεν έγκαταστήσει το Ιαπωνικό στρατηγειο μετεδόθη σπουδαιόφωνος σταθμός της Ιαπωνίας κ' έτσι κάθε Ιαπωνέζος που ειχε ραδιόφωνο άκουγε τις κωνονίες και τὸ θρόυό της μέσα άπό τὸ σπίτι του.

Η Ισπανική δημοκρατία έβγαλε στο Ιάκντο το στόλο της. Εξέθεσε σέ δημοπρασία τέσσαρα καταδρομικά, τρία αντιτορπιλλικά, ένα νοντοφόρο, έξ τορπιλλοδολα, ένα υποβρύχιο και μεκ άτιμοτελωνίδα.

Στη Θεσσαλονίκη συνελήφθη στο σταθμό της σιγής που άπεδοβάζετο άπτο εδρωπαϊκό τραίνο μα έδρατα άριστοκράτες με τις δυο κόρες της που ήσαν πραγματικά φορητά καταστήματα μεταξωτών.

Η μητέρα φορούσε 24 μεταξωτά κομπινιζόν και άπό 8 οι κόρες της. Φορούσε 20 ζευγάρια κάλτσες μεταξωτές και άπό 15 οι κόρες της. Φορούσαν και άλλα διάφορα έδην μεταξωτά, εκ των οποίων το δημόσιο θά ειχε ζήμια εκ του φόρου 20 χιλιάδες δραχμές.

Κατά διμερήματα, σύμφωνα με την στατιστική του 1928, ή άναλογία των άναφαιδίων καθορίζεται ως έξης: Εις την Στερεά Ελλάδα 33,95, εις την Θεσσαλίαν 42,88, εις την Πελοπόννησον 39,51 εις την Μακεδονίαν 43,40, εις την Ήπειρον 49,65, εις τας νήσους του Αιγαίου 36,91, εις την Κρήτην 43,04, εις την Δ. Θράκην 60,66. Οι δλιγώτεροι δηλαδή άγράμματοι ύπάρχουν εις την Στερεάν Ελλάδα και τὰ νησιά του Αιγαίου...

ΤΟΠΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τό Υπουργείον των Οικονομικών άπέστειλε έγγραφον εις τὸ ένταύθα Τηλεγράμματα τὸς όπουλο γνωρίζει ότι τὰ φορολογηθέντα άπό τής 24ης μέχρι τής 28ης Δεκεμβρίου π. έ. έλλια, άπκλάσσονται τής εισφοράς τής δρισείσεως ύπό του διατάγματος τής 24 Δεκεμβρίου 1931 περί προστασίας τής έλαιοπαράγωγις.

Σήμερον Κυριακήν θά γίνει νέα σύς επις των Δοικ. Συμβουλίων των ένκωθν άρχικώσεων διά τὸ ζήτημα τής άεργίας.

Επ' ανέναντι έξ Αθηνών ο Νομάρχης Λέοδος κ. Γεωργιάδης.

Παρά τής Διμενικής Επιστροπή; άπεράσιση ή άποστολή εις Αθήνας άντιπροσώπου τ.κ. άνεργίας διά την έγκρισιν όπό του Υπουργείου Συγκοινωνίας των άπό καιρού ύποβλήθεισων μελετών

κατασκευής λιμενικών έργων. —Τό έν Μυτιλήνη Παράρτημα τὸς Ταμείου Ασφαλίσεως άρτεργατών, άχορήγησε κατά τὸν Ιόξαντα μήνα Ιανουάριον εις άσθενείς άρτεργάτας, δσηθήματα και φάρμακα 4.500 δραχμών.

Στα Πάμφιλα έξερράγη φωτιά εις την οίκην του Νικ. Παπαγγέλου άποετρώσασα τύτην. ΕΑΙ ζήμια άνέρχονται εις 12.000 άρχ.

Κατά πληροφορίας εκ τής ύπαίθρου, εις 3λας τας όρεινάς περιφέρειας του νη.σ.ύ έπεσε άφθονο χόον.

Ο κ. Γεώργιος Καρακωνσταντινου επί τῷ θανάτῳ του προσφιλοδ πατρός του Παρκακίου προσέφερον εις τὸς άπόρους μηθητάς του σχολείου Λουτρών άρχ. 1000. Η Ήχολική έφορεία εκφράζει τας θερμά τής εύχριστίας.

ΓΥΡΟ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΒΕΝΕΖΗ ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΓΡΥΠΑΡΗ

Ο ποιητής Γρυπάρης; άπάντση μούτο το πολύ τιμητικό γράμμα στην άφιόρωση του άντιτύπου που τὸ έστειλε ο άγαπητός μας συγγράφης τὸς «Νούμερος».

Αθήναι 20 Ιανουαρίου 1932

Αγαπητέ κ. Βενέζη, Σας σφίγω δλόθερα τὸ χέρι και οās συχαίρω ειλικρινά για τὸ νέο άριστοέργημα που χαρισάτε στη Νεοελληνική Λογοτεχνία ύστερ' απ' τὸν άλησομόνητο Μανώλη Δέκα.

Πιο σταθερή και πιο μετρημένη ή τέχνη σας, τραβά σίγουρα τὸ δρόμο που φέρνει στα τέλεια κατορθώματα—τόσο δύσκολα σήμερα στα χρόνια τής βιασύνης και τής προχειρότητας.

Σας συχαίρω και πάλι και οās εύχριστός.

Με άπειρη εκτίμηση Δικός σας Ι. Γρυπάρης

Η ΤΕΧΝΗ ΜΑΣ

Εκκλιοφόρησε τὸ πρώτον τεύχος τὸς λογοτεχνικού περιοδικού «Η τέχνη μας» τὸ όποτον εκδίνει μα παράκαθητόν τὸς Γυμνασίου μας. Ηπροσπάθεια των νέων αυτών άξζει κίθε έπαινο.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

Ο Πρόεδρος του Έθνικού Παιδικού Σταθμού Μυτιλήνης διακηρύττει ότι:

Εκτίθεται εις μειοδοτικόν διαγωνισμόν ή εκτέλεισι και ή επικεράμωσις τής στέγης του άνεγειρομένου κτιρίου του Έθνικού Παιδικού Σταθμού.

Ο διαγωνισμός άνεργηθήσεται την προσεχή Τετάρτην 3ην Φεβρουαρίου έ. έ. και ώραν 11ην π. μ. έν τῷ Γραφείῳ Προνομίας τής Νομαρχίας Λέσβου συμφωνίως προς τὸς όρους τής σχετικής διακηρύξεως όν οι βουζύμενοι δύνανται να λάβωσι γνώσιν προσερχόμενοι εις τὸ Γραφείον Προνομίας.

Εν Μυτιλήνη τῷ 29 1 32 Ο Πρόεδρος τὸς Έθν. Π. Σταθμού κ. ά. α.

Αντιπρόεδρος Δ. ΜΟΥΣΜΟΥΡΑΣ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΣΕ ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ ΤΟ ΝΟΥΜΕΡΟ 31328 Ιστορία των Αιχμαλώτων της Ανατολής Πουλιέται σ' όλα τα Βιβλιοπωλεία και στα Γραφεία του Ταχυδρόμου απ' τον κ. Καρτέρη Δραχ. 35

Τὰς τυπογραφικὰς άργασίας σας σιδόν «Ταχυδρόμον»

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

Επί τῷ θανάτῳ τής σεβαστής δεσποινίης Ρούσης Μ. Νικολάου διαβάσει προς τὰ τέκνα και τὸς λοιπούς οικείους τὰ έγκάρια συλλυπητήριά του.